

Påskdagen 260405

Samlande rubrik: Kristus är uppstånden!

I Påskdagens evangelietext kommer vi att få höra om onödig oro och den avvisande inställningen "struntprat". Tillsammans är detta klart deprimeraande i sin hopplöshet. Men i påskdagens evangelium finns också en förundran som blir omvälvande för många människor.

I dag får vi höra om det, och börjar med slutversen i evangeliet:

11 De (alltså de manliga lärjungarna) tyckte att det bara var prat och trodde inte på dem. 12 Men Petrus sprang genast bort till graven. När han lutade sig in såg han bara linnesvepningen ligga där, och han gick därifrån full av undran över det som hade hänt.

När jag skriver detta är jag 78 år. Under dessa år har jag tillhört dem som menat att bibelns innehåll bara är struntprat. Under dessa år har också jag växlat från inställningen "struntprat" till att vara full av förundran.

Struntpratstänkandet är ett avvisande förhållningssätt! I evangelietexten gällde avståndstagandet vad kvinnorna förkunnade.

Lärjungen Paulus beskriver mitt och ditt avvisande förhållningssätt, men han beskriver också Petrus förundran. Paulus använder följande ord till oss vuxna:

Ef 2:1 Ni var döda genom era överträdelser och synder 2 den gång ni levde i dem på denna tidens och världens vis och lät er ledas av fursten över luftens rike, över den andemakt som nu är verksam i olydnadens människor. 3 Sådana var vi alla en gång, då vi följde våra mänskliga begär och handlade som kroppen och våra egna tankar ville, och av födseln var vi vredens barn, vi som de andra.

Vi har biblisk allmänbildning, där vi hör att Paulus skriver om Guds vrede. Denna egenskap finns förvisso hos Gud, men påskdagens evangelium berättar att Guds barmhärtighet är gränslös. Jag upprepar mig medvetet: Guds barmhärtighet är gränslös. Jesus dog och uppstod just för alla dem som spottar på honom med inställningen "struntprat"! Påskdagen handlar om det ofattbara: Människosonen **Jesus är uppstånden!** Han har burit alla våra misstag, när vi har spottat på honom gång efter gång. Även jag har handlat på det viset, tills jag insåg att påskdagens evangelium är en verklighet. I dag är jag en lärjunge som

begår misstag, men som också vet att Jesus inte förskjuter trossvaga efterföljare.

Vi återvänder till Paulus brev till församlingsborna i Efesos. Lägg märke till att han inkluderar sig själv, genom att använda ordet "**oss**":

*4 Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek 5 att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – 6 och uppväckt oss med honom och **gett oss en plats i himlen** genom Kristus Jesus. 7 Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Jesus. 8 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, **Guds gåva är det**. 9 Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. 10 Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.*

Orden ”som Gud från början har bestämt oss till.” är en beskrivning av det liv Gud vill att vi skall leva som Jesu lärjungar.

Med de reflektionerna, dags för Påskdagens goda budskap:

Lukas 24:1-12

1 Men dagen efter sabbaten gick de i gryningen till graven med kryddorna som de hade gjort i ordning. 2 De fann att stenen var bortrullad från graven, 3 och när de gick in kunde de inte finna herren Jesu kropp. 4 De visste inte vad de skulle tro, men då stod där två män i skinande kläder framför dem. 5 Kvinnorna blev förskräckta och sänkte blicken mot marken, men männen sade till dem: »Varför söker ni den levande här bland de döda? 6 Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er medan han ännu var i Galileen: 7 att Människosonen måste överlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.« 8 Då kom de ihåg hans ord, 9 och när de hade återvänt från graven berättade de alltsammans för de elva och alla de andra. 10 Det var Maria från Magdala och Johanna och Maria, Jakobs mor. Även de andra kvinnorna i deras sällskap talade om det för apostlarna. 11 De tyckte att det bara var prat och trodde inte på dem. 12 Men Petrus sprang genast bort till graven. När han lutade sig in såg han bara linnenvepningen ligga där, och han gick därifrån full av undran över det som hade hänt.